

Hvorfor i himlens navn skal den almindelige lønmodtager, der sidder med en lille indkomst, være med til at finansiere en total lettelse af boligbeskatningen for de utrolig rige, der handler huse i Berlingske Tidende om søndagen? Er der ikke en rest af social indignation gemt i de partier, der stiller dette forslag? For så kan man ikke putte det lille hus foran sig som begrundelse for at fjerne skatten for alle. Det er simpelt hen flintrende asocialt.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Begrebet ansvarlighed er noget mærkeligt noget: Når det er sådan, at de offentlige udgifter fratrukket prisstigninger er steget med næsten 60 mia. kr. i denne regerings tid, er det ansvarligt. Når vi foreslår, at man om tre år starter en aftrapning af en skat af en beløbsstørrelse svarende til en regnefejl i Finansministeriet, nemlig 1,5 mia. kr., er det uansvarligt. Det er da noget besynderligt noget.

Næh, det, der er dybt uansvarligt, er, at de offentlige udgifter er vokset så meget, og havde man bare kunnet holde en brøkdel tilbage, havde der været råd til øjeblikkelig at fjerne lejeværdien af egen bolig.

Finansieringen er indeholdt i Venstres og De Konservatives finanslovsoplæg, der indeholder besparelser på 27 mia. kr., samlede skattelettelser på 14 mia. kr. og en stramning af finansloven på 13 mia. kr. Man kender alle forslagene: strukturf forbedringer, afskaffelse af tilbageførsordninger med en række tilskud osv. Der er dokumenteret besparelser for 27 mia. kr., så vi har rigeligt med forslag til, hvordan man kan finansiere noget, som koster 6,5 mia. kr. om syv år, når det er fuldt gennemført.

Hele det spil med, at når man selv kommer med den ene offentlige udgift efter den anden, er det ansvarligt, og hvis andre foreslår nogle mindre skattelettelser, er det uansvarligt, går befolkningen altså ikke med på. Den kan godt gennemskue, at det, det drejer sig om, er, at regeringen har brugt for meget og det offentlige forbrug er vokset kraftigt. Nu vil vi af med denne uretfærdige skat, og det kæmper vi for, og det har vi lovet hinanden. Vi har givet musketeredén på, at vi gennemfører det her efter et valg, og det kan vælgerne stole på.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det, der kalder mig herop i utide, er, at hr. Brixtofte nu for anden gang som et beskedent bidrag

til løsningen af gåden om, hvor pengene skal komme fra, taler om, at man bare kan spare på de offentlige budgetter.

Til det vil jeg sådan set bare sige, at i de fire år, jeg har været finansminister, er de offentlige driftsudgifter for statens vedkommende ikke steget i faste priser. Overførselsudgifterne er faldet, fordi vi har ført en politik, hvor folk er kommet i arbejde og færre er afhængige af offentlig forsørgelse – modsat de sidste seks år af den regering, som hr. Brixtofte nåede at være medlem af i nogle uger.

Dér, hvor de offentlige udgifter er steget i faste priser, er ude i amterne og kommunerne. Det har de gjort, fordi der har været et stort pres i befolkningen nedefra, et stort pres i kommunalbestyrelserne, i amtsrådene og i dette Folketing ikke bare fra regeringspartierne, men også fra oppositionen for, at det efterslæb, der var på sygehusene, på psykiatrien, på børnepasningen og på ældreomsorgen skulle rettes op. Den opgave har kommuner og amtsråd taget på sig. Vi har givet dem mulighed for det i denne regerings tid. Det ikke alene vedkender jeg mig, det mener jeg har været helt rigtigt.

Jeg hørte i morgenradioavisen hr. Brixtoftes partifælle Evan Jensen, formand for Kommunernes Landsforening, varsle de krav, man fra kommunal side har om øgede udgifter næste år. Nu vil jeg godt have at vide af hr. Brixtofte, at når det nu er sådan, at de offentlige udgifter stiger ude i amterne og kommunerne af gode, velkendte grunde, hvor meget mener hr. Brixtofte så vi skal skære i kommunernes og amternes budgetter i det kommende år for at få de offentlige udgifter til ikke at stige?

Formanden:

Så er det Hr. Brixtofte. Vi kommer til de øvrige korte bemærkninger senere.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Når kommunerne mangler penge til at finansiere de opgaver, som vor regering lover til højre og venstre at kommunerne skal opfylde – nogle bestemte servicemål som pladsgaranti og andre ting – er det, fordi der herinde er gennemført en skattereform, som gennem bruttoskatten har udhulet indtægtsgrundlaget for kommunerne. Det ved finansministeren, og han har gradvis nedsat kompensationen for dette tab år efter år.

Derudover har regeringen alene i januar måned fjernet 5 mia. kr. i likvider fra kommu-